स्वीकृत्य तया 'शम्यया', 'यावत्', भूप्रदेशः 'प्रविध्येत्' व्याप्नोति, 'तावत्', मध्ये 'यदि', अङ्गारः 'अपक्षयेत्' पतितः स्यात्, 'तं', 'सम्भरेत्' उद्धरेत्। तथा च सा शम्या यावति प्रदेशे पतिता तावतः प्रदेशस्य मध्ये योऽङ्गारः पतितस्तमङ्गारम् 'इदं ते', इति मन्त्रेण पुनरपि स्वकीय आयतने स्थापयेत्। मन्त्रस्यायमर्थः। हे अग्ने 'ते' तव, वहिःपतितम् 'इदमेकं', ज्योतिः 'उत' अपि च, 'परः' परस्तात् स्वकीय एव स्थाने स्थितम्, 'एकं' ज्योतिः, तदुभयमपि 'तृतीयेन ज्योतिषा' परमात्मरूपेण, 'संविशस्व' संयोजयस्व, 'तनुवै' स्वकीयस्य शरीरस्य, 'संवेशनः' परमात्मज्योतींषि संयोजयिता, त्वं 'चारुरेधि' प्रक्षालितदोषो भव। किं निमित्तमिति तदुच्यते, 'देवानां', 'प्रिये' प्रीतिहेतौ, 'परमे जनित्रे' प्रकृष्टे फलजनके, योगे-निमित्तभूते सति यागसिद्ध्यर्थमित्यर्थः। एवं कुर्व्वन् यजमानो 'ब्रह्मणैव' मन्त्रेणैव, परमात्मनैव, वा तम् 'एनं' अग्निं, 'सम्भरति' पुनः समीचीनं करोति। 'सैव' तथाविधसम्भरणक्रियैव, 'ततः प्रायश्चित्तिः' तस्माद्वहिःपतनदोषादपगमः॥

यदुक्तं सूत्रकारेण, यदि परस्तरामपक्षायेदनुप्रयायावस्येत् तदग्नये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्व्वपेदिति। तदिदं विधत्ते। "यदि परस्तरामपक्षायेत्। अनुप्रयायावस्येत्। सो एव ततः प्रायश्चित्तिः" इति। 'यदि', शम्यायतनदेशात् 'परस्तरां' अतिशयेन दूरदेशे, 'अपक्षायेत्' अङ्गारोपगम्य पतेत तदानीं स्वयमपि तदङ्गारम् 'अनु' तत्रैव देशे, 'प्रयाया'